

Haren, 2 februari 2026.

AANTEKENEN.

Aan het college van Burgemeester en Wethouders,
van de gemeente Katwijk.
Postbus 589,
2220 AN Katwijk.

cc. [redacted] 15 J
adviseur: " " " "
context 3864859

Geacht College,

Bij brief van 16 november 2025, waarvan u bijgaand nog een afschrift aantreft, heb ik u bericht over de naar mijn mening onvolkomenheden die voorkomen in Uw canon van Katwijk.

Ik kreeg daarop tot op heden nog geen enkele reactie van u.

Ik heb nog wel enkele vragen.

Graag ontvang ik van u - met een beroep op de WOO - alle gegevens die bij u bekend zijn over de benoemingen en het vertrek van de heren dr. [redacted] en [redacted]. Zoals wellicht hun benoemingsbesluiten en vertrekgegevens, of andere documenten waaruit deze gegevens blijken, zoals verslagen van de vergaderingen van het College van B&W en/of vergaderingen van de gemeenteraad.

Van een zekere Dr. [redacted] weet ik intussen dat hij op 5 maart 1908 te Amsterdam geboren is, en op 5 november 2001 te Katwijk is overleden. Dat zal dezelfde zijn die ik als de grootste gesel van mijn leven heb gezien en nog zie. En waarvan ik de gevolgen tot op de dag van vandaag moet dragen.

Van dokter [redacted] ken ik behalve zijn familienaam, uit uw canon, verder geen enkel gegeven.

Ook zou ik dus graag beschikken over de persoonsgegevens van deze dokter [redacted]. Hij is mogelijk pas na mijn vertrek uit Katwijk (zie mijn vorige brief) aangesteld, want hij is bij mijn weten nooit mijn behandeld arts geweest. Met dien verstande echter dat het mij in Katwijk ook is overkomen, dat ik na het bijkomen uit een operatie een mij onbekende dokter aan mijn bed aantrof. Dat was overigens steeds een vrouw, en ik veronderstel dat [redacted] een man is geweest. Er zijn uiteraard ook vrouwelijke chirurgen, dus wie weet heb ik hem of haar toch leren kennen. ik weet ook nog dat ik een keer bijkwam uit een operatie waarna bleek dat ik door een andere dokter aan mijn voet was geopereerd, zonder dat mijn ouders daarvoor toestemming hadden gegeven, of zelfs maar hierover geïnformeerd waren. Zij waren woest op 'dokter' [redacted] en hebben dat hem ook verteld. Ik veronderstel dat ook de heer of mevrouw [redacted] inmiddels is overleden. Zoals u ongetwijfeld weet hebben overledenen geen recht op toepassing van de privacywetgeving. En met de correcte gegevens, zoals de precieze naam en geboortedatum kan ik dan elders aanvullende gegevens opvragen, indien hij inderdaad overleden is.

Hetgeen ik inmiddels met 'dokter' [redacted] heb gedaan wat ook weer tot nieuwe inzichten bij mij heeft geleid. Zoals dat ik heb gevonden dat hij gepromoveerd was op gipsbedden.

Verder wil ik graag nog weten of het in mijn vorige brief gestelde, mede gezien de door mij bijgevoegde bewijsmiddelen, u nog aanleiding geven de tekst van uw Canon te herzien, die, samen met de geplaatste foto's, onder andere met spelende kinderen, nu een veel te rooskleurig beeld geven van wat daar werkelijk gebeurde. Daar speelden geen kinderen.

Hooachtend.

[redacted] 14 J
[redacted] 2 J
[redacted] 3 J

3 J 16 november 2025.

Aan het gemeentebestuur van de gemeente Katwijk,
Gemeente Katwijk,
Postbus 589,
2220 AN Katwijk.

Zeer geacht college,

Ik nam kennis van de canon van Katwijk. Tot mijn spijt trof ik hierin een aantal onjuistheden aan, en bovendien zodanige verdraaiingen van de werkelijkheid dat ik die niet zomaar ongemerkt kan laten passeren.

Ik ben geboren op 15 december 1946 in Den Haag, en inwoner van uw gemeente en patiënt in het Rotterdamsch Zeehospitium geweest van 9 augustus 1951 tot 14 december 1954. Bijgaand treft u het bewijs daarvan aan. Mogelijk is dit niet in overeenstemming met uw bevolkingsadministratie. Vóór de Katwijkse periode was ik nog tbc-patiënt in Huis ter Drift in Doorn. Aan de Doornse periode heb ik louter goede herinneringen, maar in de Katwijkse periode zijn ze ronduit slecht. En nog steeds houden ze me - na 71 jaar - nog vaak wakker.

Eerst wil ik het even hebben over wat er in de Canon van Katwijk over het Zeehospitium is vermeld. Daar staan meerdere fouten of tenminste halve waarheden in. Over het Zeehospitium wordt o.a. vermeld: "Inmiddels was behandeling van tuberculose met medicijnen mogelijk geworden." Het laatst vermelde jaartal was kort voor genoemde zin 1934.

Inderdaad was penicilline in 1928 al ontdekt, maar speciaal voor tuberculose bedoelde medicijnen kwamen pas in respectievelijk 1944, 1946, en 1952 op de markt. 10 - 20 jaar eerder dan door de Canon wordt gesuggereerd. Maar in het Zeehospitium werden ze geen van alle gebruikt.

Het is dus niet onjuist dat behandeling met medicijnen na 1934 'mogelijk was geworden', maar dat is zeker in het Zeehospitium nooit gebeurd. Niet zolang ik er was in elk geval. In 1954 kwam het eerste wetenschappelijk onderzoek uit de V.S. dat geen rust maar juist bewegen heilzaam was voor de behandeling van tuberculose. En dat is tot op de dag van vandaag de enige juiste therapie gebleken en geworden. Maar de Nederlandse dokters, waaronder ook 'dokter' [redacted] geloofden dat niet en hielden vast aan de rust-strategie. [redacted] en zijn medestanders hielden vast aan een werkwijze waarvoor geen enkel wetenschappelijk bewijs was: rust en frisse lucht. Je zou niet verwachten van een gepromoveerd academicus dat hij zou kiezen voor een volstrekt onwetenschappelijke methode en daar ook hardnekkig aan volhield, hoewel er genoeg signalen van het tegendeel waren en er inmiddels zelfs al medicijnen voor de ziekte waren.

De rust werd in Katwijk zo streng opgevat dat de handen van de kinderen permanent met zwachtels aan de spijlen van het bed waren vastgebonden. De kinderen, waaronder ikzelf, peuterden dan soms die zwachtels los. Ik zie nog, als de dag van gisteren, onverwacht twee zusters aan mijn bed staan met de mededeling dat ze nu iets hadden dat we niet meer los konden maken: leren riemen. Daarmee werden dus voortaan onze handen aan het bed vastgebonden. 24/7 En inderdaad kregen we die niet meer los. Ze hadden gewonnen.

Het effect was, en dat was ook de bedoeling, dat we helemaal niets zelf konden doen. Zelfs niet kleuren of tekenen en ook met plassen en de stoelgang moesten we geholpen worden. 24 uur per dag en dan elke dag door, mochten we absoluut niets doen behalve ademhalen en eten en drinken en plassen en poepen, maar dat laatste kon alleen met hulp.

Ik heb mij onder andere ook georiënteerd in het TBC-museum te Appelscha. Toen de ex-zusters daar mijn verhaal aanhoorden vielen ze bijna om van verbazing. Dat was in Appelscha absoluut niet het geval geweest. Ook in Doorn was dat niet het geval. Daar mochten kinderen tekenen en kleuren zoveel als ze maar wilden.

Dan de operaties. Ik werd in de genoemde periode tot zeven keer toe aan mijn rechterknie geopereerd. Door 'dokter' [redacted] persoonlijk. Zoals u zult begrijpen was dat onbevoegd, want

longgeneeskunde was toen en is nog steeds niet een zogenaamd 'snijdend' specialisme. Vandaar dat ik deze meneer steeds omschrijf als 'dokter'. Hij beoefende dus onbevoegd de geneeskunde. Hij heeft de rechterknie voorgoed stijf gezet.

Ook werd bij een van die operaties mijn rechtervoet geopereerd. Dat merkte ik, omdat later daar de hechtingen moesten worden verwijderd. Aan mijn voet mankeerde ik overigens helemaal niets, ook volgens de 'dokter'. Toen mijn moeder daar kennis van nam is ze meteen woest op 'dokter' [redacted] afgestapt met de melding dat ze daar nooit toestemming voor had gegeven.

Veel later heb ik van de echte dokter [redacted] gespecialiseerd in de orthopedie van voeten en werkzaam bij het UMCG, begrepen wat er met mijn voet is gebeurd. Het hielbeen is een kwartslag gedraaid. Waarvoor dat nodig geweest kon zijn kon zij niet bedenken. "Het moet in de jonge jaren zijn gebeurd, want later lukt dat niet meer." Aldus dokter [redacted]. Desgewenst kan ik een foto hiervan opsturen. Ik heb ook nog andere correspondentie en foto's van en uit het Zeehospitium uit die tijd, die u desgewenst ook van mij mag hebben.

Tot voor kort had ik een buurvrouw in [redacted] een zekere [redacted] die in dezelfde tijd ook met bot-tbc heeft gekuurd in Katwijk. Echter bij haar had de tbc zich genesteld in haar bekkengebied. Ook bij haar moesten die botten regelmatig worden geopereerd, maar zij ging daarvoor steeds naar het LUMC. Opereren in het bekkengebied vond 'dokter' [redacted] blijkbaar te moeilijk. Maar een kniegewricht was simpel, dat kon hij zelf wel. Een half jaar na mijn ontslag uit het Zeehospitium, na aldaar door 'dokter' [redacted] genezen te zijn verklaard, in mei 1955 dus, kon ik nog altijd niet lopen. Toen 'dokter' [redacted] daar via de GGD van Den Haag, kennis van nam, kreeg mijn moeder bericht van hem met het verzoek om met mij opnieuw op zijn spreekuur te verschijnen. Maar zij had genoeg van 'dokter' [redacted] en besloot om met mij naar een echte en bevoegde chirurg te gaan. En dat werd dokter de [redacted] in het zeehospitium van Kijkduin.

Ik zie mezelf nog op de behandeltafel bij deze echte dokter liggen, met mijn moeder naast me zittend op een stoel. Dokter [redacted] keek naar mijn rechterbeen, betaste het been en in het bijzonder de knie voorzichtig. Hij was voor mij ook zichtbaar en ook groeiend verbaasd. En na hooguit enkele tientallen seconden riep hij met zeer luide stem: "WIE ..... HEEFT ..... DIT .... GEDAAN?". Ze moeten hem op de gang gehoord hebben. Hij was werkelijk woest. Moeder zei dat het ging om 'dokter' [redacted] te Katwijk. Hij heeft ter plekke, terwijl ik nog in mijn onderbroekje op de behandeltafel lag, 'dokter' [redacted] gebeld. Er kwam een telefonische scheldpartij los die me nog altijd heel scherp voor de geest staat. Zijn gezicht was intussen rood aangelopen, en het schuim stond op zijn mond. Na afloop van dit 'gesprek' dat enkele minuten duurde, legde hij de hoorn op de haak. En bleef even geheel stil zitten. Hij stond weer op en zei tegen mijn moeder (waarvan ik kennis nam): "de jongen wordt vandaag nog opgenomen, maar nog niet meteen geopereerd. Dat zou in mijn huidige gemoedstoestand onverantwoord zijn. En ik garandeer dat hij binnen zes weken weer loopt als een kievit."

En zo is het vervolgens ook gegaan. Zes weken later liep ik inderdaad en dat doe ik gelukkig na 70 jaar nog steeds. Dokter [redacted] was een echte dokter en ook bevoegd tot operaties aan de knie.

Een ander fenomeen over deze 'dokter' [redacted] is nog het volgende. Nu het toch over hem gaat kan ik uw beeld van deze 'dokter' nog wat completer maken. Bij elke operatie aan de knie, en dat waren er bij elkaar zeven, moest niet alleen de knie worden geschoren, maar ook het kruis. Daar valt bij een kind van een jaar of 8 niet zoveel te scheren. Ik begreep als kind totaal niet waarom dat nodig was. En ik heb me er ook tegen verzet. Maar het baatte me niets. Scheren aldaar moest. En vervolgens met enige regelmaat. Aangezien dezelfde zusters bij elke plas moesten helpen, omdat immers mijn handen waren vastgebonden, heb ik vrouwen sindsdien heel lang gezien als enge wezens, die allerlei vreemde dingen met je wilden doen. Ik kreeg pas op mijn 27e mijn eerste vriendin.

Nog veel later begreep ik pas dat die zusters dat niet allemaal zelf hadden verzonnen, maar dat ongetwijfeld deden in opdracht van de dokter. 'Dokter' [redacted] vond het blijkbaar belangrijk dat de zusters veel ervaring moesten opdoen met geslachtsorganen. Ook bij de meisjes, weet ik van [redacted] En daar kon hij wel het een ander over verzinnen. En dat heeft hij ook gedaan.

Hij deed het niet allemaal zelf maar liet het doen. [redacted] leed aan pedofilie by proxy, zoals ik het nu zou noemen. Maar de levenslange trauma's zijn precies hetzelfde alsof hij het zelf had gedaan. Hij was er in elk geval de motor van en verantwoordelijk voor.

In Uw canon las ik over de aanstelling van een dokter [redacted] die 'er tot 1972 actief was'. Dat suggereert dat de operaties bevoegd werden gedaan en dat was per se niet het geval. Interessant is uiteraard wanneer deze chirurg hier begon. Dat wil ik nog graag weten. Het zou me meevallen als dat nog in 1955 was, maar als het veel later was heeft hij werkelijk niets geleerd van het gesprek met dokter [redacted]. In elk geval was het niet vóór december 1954. En tot die tijd deed [redacted] het zelf onbevoegd, als hij dacht dat hij het wel zelf kon, en als hij het te moeilijk vond werd het in het LUMC gedaan. Dat is de ware geschiedenis.

Er staan nog enkele andere onduidelijkheden in de canon. Ten eerste de foto met spelende kinderen op het strand, buiten het zeehospitium. Dat suggereert dat het er leuk voor kinderen was. Ik weet niet van wanneer die foto was, en ook niet of die kinderen wel patiënten waren. Dat kan niet volgens mij. Kinderen mochten er helemaal niet bewegen, laat staan spelen.

Een andere suggestie is, dat er vanaf 1916 al les werd gegeven aan de kinderen van het Zeehospitium. Dat was niet het geval. Ik heb in het Zeehospitium jarenlang helemaal geen les gehad. Dat kon ook niet, in de geneeskundige visie van 'dokter' [redacted] want de kinderen mochten namelijk niet bewegen, dus ook geen potlood of pen vasthouden. Alleen in het laatste jaar, kort voor mijn vertrek, kreeg ik voor het eerst in mijn leven 'les' van een mobiele onderwijzer. Die kwam één uur per week langs. Dus dat is enkele keren gebeurd. Ik weet nog dat mijn eerste les als 7/8-jarige was: het leren van de rivieren van Zweden. Die werden opgesomd en die moest ik dan maar onthouden tot de volgende week. Terwijl ik niet kon lezen en schrijven en geen flauw idee had waar Zweden lag. Dat is zo ongeveer alle les die ik in Katwijk heb gehad. Op welke pedagogische visie deze aanpak berustte kan ik met de beste wil van de wereld niet bedenken. Het zou me ook niet verbazen dat dit ook uit de zieke geest van 'dokter' [redacted] was ontsproten. Hij bedacht immers allemaal zelf wat er in zijn tent gebeurde. En was er ook verantwoordelijk voor.

Het is ondenkbaar dat ik als enige kind daar dit allemaal heb meegemaakt. Van [redacted] weet ik dat dat niet zo is. Wij konden ervaringen uitwisselen. En die overlaptten elkaar voor 90%.

Hoogachtend,

[redacted]
[redacted] 14 J
[redacted] 2 J
[redacted] 3 J
[redacted] 3 J

R BRIEF AANGETEKEND NL

NL Frankering betaald €12,3

29 gr.

215009

02-02-2026 13:52

D

PostNL

NL

3SRPKS070627756

2220AN 589

ASD-B

LDN-F 1705

Postbus 589 2220AN

Naam: Gemeente Katwijk

Adres: Koningin Julianalaan 3, 2224EW KATWIJK ZH

03 FEB 2026

AANTEKENEN

Aan: het College van B & W
der gemeente Katwijk
Postbus 589
2220 AN Katwijk

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

J Art. 5.1 lid 2 sub e

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen

Toelichting rollen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Bij deze vlakken is in sommige gevallen ingevuld welke rol wordt vervuld door het betreffende gegeven. Het cijfer dat hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende rol in onderstaand overzicht.

2 Verzoeker

3 Adres

14 Handtekening

15 Medewerker gemeente